

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 4. oktober 2017

Sag 178/2017

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Mikael Skjødt, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Sønderborg den 5. december 2016 og af Vestre Landsrets 4. afdeling den 18. maj 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Henrik Waaben, Jan Schans Christensen og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, med påstand om formildelse af straffen og frifindelse for påstanden om ubetinget udvisning.

Dommen er endvidere anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, således at fængselsstraffen gøres ubetinget, og stadfæstelse for så vidt angår udvisningen, subsidiært at der sker betinget udvisning.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om formildelse anført navnlig, at en samlet bedømmelse af oplysningerne om hans personlige og sociale forhold samt bevæggrunden for hans handlinger må medføre, at han alene idømmes bødestraf. Medgerningsmanden blev straffet med en bøde på 5.000 kr. Hvis der ikke er grundlag for bødestraf, bør den betingede fængselsstraf med vilkår om samfundstjeneste stadfæstes. Det var hverken før eller efter vedtagelsen af lov nr.

152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv. tilsigtet at udelukke, at der blev udmålt en betinget straf med vilkår om samfundstjeneste ved overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1. Han er fundet egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste og er ikke tidligere straffet af betydning for sagen. Kriminalitetens art og grovhed udelukker ikke, at straffen gøres betinget. En samlet bedømmelse, herunder af oplysningerne om hans personlige forhold og bevæggrunden for handlingerne, giver således grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Med hensyn til spørgsmålet om udvisning har T anført navnlig, at det vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 at udvise ham. Hans medvirken til As indrejse i Danmark var alene et udslag af hjælpsomhed og var ikke økonomisk motiveret. Han er syrisk statsborger og indrejste den 27. januar 2014 i Danmark, hvor han den 4. marts 2014 fik opholdstilladelse i 5 år. Ts hustru og hans to mindreårige børn bor her i landet. Hustruen har været fuldtidsansat som pædagogmedhjælper og er nu i virksomhedspraktik som butiksmedhjælper, og børnene går i skole. Ts yngste barn har indlæringsvanskeligheder og modtager derfor specialundervisning. Han har også en voksen datter og et barnebarn i Danmark. Han har gennemført flere praktikophold og modtager danskundervisning. Han møder desuden dagligt i et netværkshus, hvor han udfører frivilligt arbejde. Hans tilknytning til Danmark taler således afgørende imod udvisning, og det vil være et uproportionalt indgreb i hans ret til privat- og familieliv at udvise ham.

Såfremt landsrettens bestemmelse om udvisning stadfæstes, skal indrejseforbuddet fastsættes til 4 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der ikke er grundlag for at idømme bødestraf. Straffen for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, bør som udgangspunkt fortsat være ubetinget fængsel, jf. U 2012.1101 H. Den revision af reglerne om samfundstjeneste, som blev gennemført ved lov nr. 152 af 18. februar 2015, kan ikke antages at have ændret herved. Ved dommen U 2016.3032 H har Højesteret fastslået, at opregningen i lovens forarbejder af lovovertrædelser, hvor kriminalitetens art fortsat vil have væsentlig selvstændig betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel, ikke kan anses for udtømmende. Sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, er af en sådan karakter,

at de generelt bør straffes med en ubetinget fængselsstraf. Herfor taler generalpræventive hensyn. Der foreligger ikke omstændigheder, der kan begrunde, at det anførte udgangspunkt fraviges. T havde ikke nogen tilknytning til den udlænding, som han bistod med ulovlig indrejse, og hans personlige forhold, herunder at han ikke tidligere er straffet af betydning for sagen, kan ikke begrunde, at fængselsstraffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Hertil kommer, at det forhold, at han skal udvises, taler for ikke at idømme en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Med hensyn til spørgsmålet om udvisning har anklagemyndigheden anført navnlig, at betingelserne for udvisning er opfyldt, jf. henholdsvis udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, og § 24, nr. 2. Udvisning vil ikke være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Karakteren af den begåede kriminalitet taler for udvisning, og Ts ophold i Danmark har været af kortere varighed, ligesom han ikke er integreret i det danske samfund, idet han ikke har arbejde og kun omgås landsmænd, men ingen danskere. T har en stærk tilknytning til Syrien, hvor han er født og har boet og arbejdet, indtil han som 47-årig kom til Danmark. Han har et voksent barn i Syrien. Hans ægtefælle og to børn, som han er blevet familiesammenført med, har heller ikke nogen nærmere tilknytning til Danmark, og de vil, hvis de asylbegrundende omstændigheder tillader det, kunne følge med ham tilbage til Syrien.

Hvis T udvises efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, såvel som efter § 24, nr. 2, skal indrejseforbuddet fastsættes til 6 år, jf. lovens § 32, stk. 3. Hvis landsrettens dom stadfæstes, og udvisning alene sker efter § 24, nr. 2, skal indrejseforbuddet fastsættes til 4 år, jf. § 32, stk. 2, nr. 1.

Supplerende sagsfremstilling

Af en udtalelse vedrørende T af 25. september 2017 fra Jobcenter Gentofte fremgår bl.a., at T har fundet en arbejdsgiver, hvor han ønsker ansættelse. Arbejdsgiveren har tilbudt virksomhedspraktik 37 timer om ugen i 13 uger med henblik på afklaring af arbejdsevne. Hvis denne er tilfredsstillende, vil han blive tilbudt ordinær ansættelse. Ts hustru følger også danskundervisning. Hun er i virksomhedspraktik som butiksmedhjælper og har tidligere været i løntilskud som pædagogmedhjælper.

X-skolen i Gentofte Kommune har den 25. september 2017 afgivet en udtalelse vedrørende Ts 9-årige søn, C. I udtalelsen anføres det, at det efter skolens vurdering er af afgørende betydning for Cs trivsel og fortsatte udvikling, at der er ro omkring hans liv og hans nære relationer.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår spørgsmålet om straffen for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, om forsætlig bistand til en udlændings ulovlige indrejse i Danmark. Derudover er der spørgsmål om udvisning.

Strafudmålingen

T er dømt for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, ved i forening med B via den dansk-tyske grænseovergang ved Frøslev i sin bil forsætligt at have bistået den iranske statsborger A med ulovligt at indrejse i Danmark.

Højesteret tiltræder af de grunde, der er anført af landsretten, at tillægsstraffen er udmålt til 30 dages fængsel, jf. Højesterets dom af 9. januar 2012 (UfR 2012.1101). Ved denne dom tiltrådte Højesteret med henvisning til praksis ved byretterne og landsretterne, at en person, som forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i Danmark, som udgangspunkt straffes med ubetinget fængsel i 30 dage, når bistanden ikke sker for vindings skyld.

Spørgsmålet er, om fængselsstraffen i den foreliggende sag skal være ubetinget eller betinget med vilkår om samfundstjeneste. Højesteret bemærker herved, at reglerne om samfundstjeneste ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 er blevet revideret med henblik på øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængselsstraf.

Straffen for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, var som nævnt ovenfor indtil lovændringen i 2015 som udgangspunkt ubetinget fængsel. Der er ikke i forarbejderne til ændringsloven – hverken i lovforslaget (nr. L 50 af 5. november 2014) eller i Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv. – taget stilling til, om dette fortsat skal være tilfældet.

Højesteret har i domme af 30. maj 2016 (UfR 2016.3032) og af 7. september 2016 (UfR 2017.29) fastslået, at opremsningen i forarbejderne af lovovertrædelser, hvor kriminalitetens art fortsat vil have væsentlig selvstændig betydning for valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel, ikke kan anses for udtømmende. Der kan således forekomme andre former for kriminalitet end de lovovertrædelser, der udtrykkeligt er nævnt i forarbejderne, hvor udgangspunktet fortsat vil være ubetinget fængselsstraf.

Sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, kan omfatte forhold af forskellig karakter og grovhed. Straffen kan efter praksis variere fra bødestraf til ubetinget fængselsstraf. Det må afhænge af de konkrete omstændigheder, herunder overtrædelsens grovhed og tiltaltes personlige forhold, om en idømt fængselsstraf skal være ubetinget eller betinget med vilkår om samfundstjeneste. Straffen vil kun i særlige tilfælde kunne være betinget uden vilkår om samfundstjeneste.

I den foreliggende sag har T bistået A, som han ikke kendte, med ulovligt at indrejse fra Tyskland. Bistanden blev ydet efter forudgående aftale med medgerningsmanden, B, og bestod i, at T sammen med denne kørte til Tyskland i sin bil og transporterede A til Danmark.

Højesteret finder efter en samlet vurdering af kriminalitetens karakter og grovhed samt Ts personlige forhold, at der ikke er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Udvisningsspørgsmålet

Højesteret bemærker, at betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, er opfyldt.

Af de grunde, som er anført af landsretten, og da det, der er oplyst for Højesteret, ikke kan føre til et andet resultat, tiltræder Højesteret, at udvisning af T med indrejseforbud i 6 år efter en samlet vurdering må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge uro eller forbrydelse, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2.

Da udvisningen dermed ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tiltræder Højesteret, at betingelserne for udvisning er opfyldt.

Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom med den ændring, at straffen gøres ubetinget.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen gøres ubetinget.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

afsagt den 18. maj 2017 af Vestre Landsrets 4. afdeling (dommerne Kirsten Thorup, Ida Skouvig og Henning Bang Fuglsang Sørensen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2464-16

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1966

(advokat Daniel Rosenkilde Larsen, København)

Retten i Sønderborg har den 5. december 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-4829/2016).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået formildelse, navnlig således, at der ikke der ikke sker udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, således at indrejseforbuddet fastsættes til mindst 6 år.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med sagen har Kriminalforsorgen i Hillerød foretaget en personundersøgelse. Af konklusionen fremgår, at tiltalte er fundet egnet til modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte har den 21. februar 2017 vedtaget en bøde for overtrædelse af færdselsloven.

Forklaringer

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans hjemmeboende børn er 9 og 17 år. Begge børn går i skole. Hans yngste søn lider af angst på grund af oplevelserne i Syrien, og derfor skal han have hjælp til alt. Han har desuden indlæringsproblemer og går på en særlig skole. Han har også en datter på 23 år i Danmark. Hun er gift og har et barn på 2 år. Han er flygtet fra regimet i Syrien, og hvis han vender tilbage, vil han blive henrettet. Han går på sprogskole og er i praktik. Han modtager kontanthjælp.

Han og B delte udgifterne til rejsen, men han fik ikke penge i øvrigt for at deltage i rejsen. A var syg, og det var for at vise medmenneskelighed, at han hjalp hende med indrejsen. Han har ikke fået arbejde, men har været praktikant i ½ år hos en blomsterhandler, der var araber, men havde været i Danmark i mange år. Desuden har han været i praktik på et hospital, hvor han hjalp gamle mennesker. Der var der kun danskere. Han har gennemført de aftalte praktikperioder. Han har fortsat sin danskundervisning frem til i dag. Hans ægtefælle har fortsat job som pædagogmedhjælper. Hun arbejder hver dag fra kl. 8 til 14. Han vil gerne blive i Danmark med sin familie, fordi det vil være forfærdeligt for ham og hans familie at vende tilbage til Syrien.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte havde ingen personlig tilknytning til A, som han hjalp med at indrejse. Herefter og af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at straffen, der tillige er fastsat i medfør af straffelovens § 89, er udmålt til fængsel i 30 dage, idet det ikke kan føre til et andet resultat, at medgerningsmanden, B, der var morfar til A, alene er straffet med en bøde.

Tiltalte er af kriminalforsorgen fundet egnet til samfundstjeneste.

Der er ikke i forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. noget, der taler imod ud fra en samlet vurdering at fravige udgangspunktet om, at bistand til, at en udlænding ulovligt indrejser til Danmark, jf. udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1, straffes med ubetinget fængsel i 30 dage, jf. herved Højesterets dom gengivet i UfR 2012.1101H.

Efter oplysningerne om tiltaltes gode personlige forhold finder landsretten det derfor forsvarligt at gøre straffen på fængsel i 30 dage betinget med vilkår som fastsat nedenfor.

Betingelserne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens 24, nr. 2, er opfyldt. Tiltalte skal derfor udvises af Danmark, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise ham, jf. herved udlændingelovens § 26, stk. 2.

Af de grunde, som byretten har anført, og da det, der er oplyst under landsrettens behandling af sagen, ikke kan føre til et andet resultat, tiltræder landsretten, at der ikke foreligger oplysninger om forhold, som indebærer, at det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at tiltalte udvises af Danmark.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er udvist af Danmark i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 24, nr. 2. Indrejseforbuddet fastsættes i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 3, til 6 år.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med følgende ændringer:

- Straffen på fængsel i 30 dage gøres betinget, idet fuldbyrdelse af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra denne dom på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold, at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, og at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 30 timer efter kriminalforsorgens bestemmelse inden for en længstetid på 4 måneder. Prøvetiden ophører, når længstetiden er udløbet.
- Indrejseforbuddet er 6 år.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

DOM

afsagt den 5. december 2016

Rettens nr. K01-4829/2016

Politiets nr. 3300-84143-00029-16

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer ...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 26. september 2016.

T er tiltalt for overtrædelse af

udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1,

ved den 24. januar 2016 ca. kl. 17.00 i forening med B, hvis sag er afgjort med bødeforlæg, via den dansk/tyske grænseovergang Frøslev Grænse i personbil, reg.nr. AA 32 019, forsætligt at have bistået den iranske statsborger A med ulovligt at indrejse i Danmark.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning af Danmark, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, og § 24, nr. 2 med et af retten fastsat indrejseforbud efter udlændingelovens § 32.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret, at han er syrisk statsborger. Han har opholdstilladelse i Danmark i 5 år. På nuværende tidspunkt har han været i Danmark i ca. 3 år. Hans kone og børn er kommet til landet ved familiesammenføring. Den 24. januar 2016 var han i Tyskland og blev anholdt ved grænsen. Han førte en Volvo, som han også var ejer af. Han har en søn i Berlin, som han ville have besøgt. Han var kørt hjemmefra den 23. januar 2016 sammen med B, som han lært at kende kort forinden. B havde fortalt ham, at han havde en datter i Tyskland, og at han havde boet i Danmark i 16 år. De mødte hinanden på et asylcenter i Allerød, hvor han en gang imellem var på besøg. Han fortalte B, at han skulle til Berlin. B havde en adresse på sin datter, som de kunne finde ved hjælp af GPS. De kørte ca. 8 timer hjemmefra, indtil de samlede A op. De sejlede ikke med nogen færge. Da de to kørte hjemmefra vidste han ikke, at Bs datter skulle med tilbage til Danmark. Foreholdt bilag 3, afhøringsrapport af 24. januar 2016, side 2, de to sidste afsnit, forklarede han, at han blev ringet op af Bs familie, som oplyste adressen. De skulle først besøge Bs datter og være dér et par dage, hvorefter de skulle besøge tiltaltes søn i Berlin. Derefter skulle de tilbage til Danmark. Det gik ikke sådan. De kom ikke ind på Bs datters adresse. Pludselig kom datteren med en pose med tøj. Han så ikke nogen tasker - kun poser med tøj og en jakke. B sagde, at de skulle tage hans datter med til Danmark, og at

hun skulle med til Berlin. Tiltalte sagde dertil, at hans søn kun havde ét værelse. B spurgte, om han kunne køre dem til Danmark mod betaling, hvortil han svarede, at han ikke skulle have noget for det. B sagde, at datteren var syg, at hun skulle hjælpes med at få behandling. Tiltalte er klar over, at man ikke bare frit kan rejse ind i Danmark. Han spurgte ikke, om hun havde rejsehjemmel til at rejse ind i Danmark og opholde sig i landet. Han tænkte ikke på, at Bs datter ikke måtte rejse ind i Danmark. Han fornemmede, at datteren havde problemer. Hun virkede bange. Han troede, at hun havde skændtes med sin mand. Han spurgte B, hvorfor hun virkede sådan - han svarede, at hun var syg. Han havde regnet med, at de skulle spise og sove hos hende. Han kørte ikke til Berlin. Han ville ikke lade hende stå på gaden. Han mener, at B og hans datter talte kurdisk, iransk og farsi blandet sammen.

A har som vidne forklaret, at hun er iransk statsborger. Hun flygtede fra Iran i 2013. Hendes mål var at komme til Danmark, hvor hendes mor og søster bor. Hun var i Irak i ca. 2½ år. B er hendes morfar. Da hun kom til Tyskland, kontaktede hun sin mor, og det blev aftalt, at hendes morfar skulle hente hende. Hun kender ikke navnet på den by, hun blev hentet i. Hun sov under køreturen, da hun var syg, og blev vækket af politiet. Hun kendte ikke tiltalte, som førte bilen. Da hun satte sig ind i bilen, blev der bare sagt "salam". Hun havde vist en pose med tøj med. Hun havde været 3 dage i Tyskland i en flygtningelejr. Hun blev hentet lidt væk fra flygtningelejren. Hendes moder havde fået adressen på et supermarked, der lå i nærheden af flygtningelejren. Der var vist tale om et gadenavn. Hun flygtede fra Iran, fordi hun havde problemer med sin far. Hun kunne ikke nærmere forklare, hvad hun fejlede. Hun talte ikke meget med sin morfar under køreturen, hvor hun lå ned, på grund af at hun var syg.

B har som vidne forklaret, han havde et familiemedlem i Tyskland. Det var hans og tiltaltes fælles idé at køre til Tyskland. Tiltalte sagde, at han havde et familiemedlem i Tyskland, og at han ville hjælpe. A skulle med til Danmark. Det havde han fortalt til tiltalte. Han havde sagt, at A var kommet til Tyskland ligesom alle de andre. Der var mange, der var på vej på det tidspunkt. Han havde ikke fortalt mere om, hvem hun var. Han havde bare sagt, at han havde et barnebarn i Tyskland. A havde ringet til sin mor og fortalt, hvor hun var. Han havde så fortalt tiltalte, at det var i Hannover. De mødte A på en almindelig gade - en hovedvej. Det var ikke en bestemt adresse. Adressen var "centrum" i Hannover. Han har boet i Danmark i 18 år, hvor han har politisk asyl. Han kan ikke tale dansk. Han betalte både broafgift og for benzin til turen. Foreholdt bilag 4, afhøringsrapport af 24. januar 2016, 3. afsnit, 2. linje, forklarede, han, at dette nok skal passe, da han på et tidspunkt ikke havde flere penge. Inden de hentede A i Tyskland, havde han sagt til tiltalte, han havde en datter i Tyskland, som skulle med tilbage til Danmark.

Udlændingestyrelsen har den 6. juni 2016 blandt andet udtalt følgende om udvisningsspørgsmålet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T indrejste i Danmark den 27. januar 2014, hvor han søgte asyl. Den pågældende blev den 4. marts 2014 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 indtil den 4. marts 2019.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 4. marts 2014, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter

udlændingelovens § 7, stk. 1, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 2 år og 3 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde/og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. og § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr.1, jf. § 22, nr. 5, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold i her i landet i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen efter udlændingelovens § 59, stk. 8 eller straffelovens § 125a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvisse til politiets rapport af 24. januar 2016.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T har ikke noget arbejde, men deltager i diverse danskkurser.
- T har været i praktik hos en gartner og modtaget IT-undervisning.
- T har været i Danmark i 2 år.
- T er sund og rask.
- T er gift, og sammen har de to børn.
- T omgås landsmænd, men ingen danskere.
- T mener det er op til hans familie, om de vil følge med til hjemlandet, hvis han udvises.
- T forventer dødsstraf ved hjemsendelse.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i Syrien, hvor han efter udvisningen ventes at tage ophold, bemærkes følgende:

Udlændingestyrelsen har til brug for behandlingen af anklagemyndighedshøringer den 25. september 2015 anmodet Udenrigsministeriet om at søge belyst, hvorvidt statsborgere i Syrien, der i udlandet er straffet for lovovertrædelser, ved tilbagevenden til Syrien risikerer at blive straffet for samme lovovertrædelser på ny.

Udenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet for en juridisk kilde i Syrien.

Af høringsvar af 22. februar 2016 fremgår det, at der som udgangspunkt ikke er risiko for dobbeltstraf i Syrien. Undtaget er forbrydelser begået mod statens sikkerhed.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 30 dages varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har to hjemmeboende børn på henholdsvis 9 år og 12. år. Han bor i en lejlighed. Han modtager stadig kontanthjælp og er nogle gange i praktik.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter vidnernes forklaring, må det lægges til grund, at A ikke har haft en bopæl i Tyskland, men kun nogle få dage har opholdt der i en flygtningelejr på en rejse fra Iran, hvor hendes mål var at komme til Danmark. Det må endvidere lægges til grund, at B, inden han og tiltalte kørte til Tyskland, havde fortalt tiltalte, at A skulle med til Danmark. Endvidere besøgte tiltalte ikke sin søn i Berlin, som ifølge hans forklaring var målet med turen. Det må også lægges til grund, at A blev hentet i centrum af en by, og ikke på en bestemt adresse, hvor tiltalte og B kunne overnatte et par dage, ligesom tiltalte ikke sikrede sig, at A lovligt kunne indrejse og opholde sig i Danmark. Endvidere er tiltalte selv på et tidspunkt flygtet til Danmark, og han må antages at have kendskab til, at alle ikke kan rejse lovligt ind i Danmark. Herefter er det bevist, at tiltalte forsætligt har bistået A med ulovligt at indrejse i Danmark, som beskrevet i tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. udlændingelovens § 59, stk. 8, nr. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på retspraksis.

Tiltalte er indrejst i Danmark den 27. januar 2014, og har den 4. marts 2014 fået opholdstilladelse i 5 år.

Tiltalte har gået på sprogskole, men taler ikke dansk. Tiltalte modtager bistandshjælp. Tiltalte har ikke noget arbejde, men har været i praktik. Tiltalte er gift og har to børn her i landet. Familien er kommet hertil ved familiesammenføring med tiltalte. Tiltalte omgås landsmænd, men ingen danskere. Tiltalte er sund og rask.

Tiltalte har opholdt sig i kort tid i landet, og han har ikke opnået nogen nærmere tilknytning til det danske samfund. Sammenholdt med hans tidligere tilværelse i hjemlandet, findes han, bortset fra de asylbegrundende omstændigheder, at have langt den største tilknytning til hjemlandet, hvilket også må være tilfældet for hans kone og to børn.

Henset til overtrædelsens karakter, anklagemyndighedens påstand, der er tiltrådt af Udlændingestyrelsen, udlændingelovens § 26, stk. 2, tiltaltes korte ophold i Danmark, tiltaltes manglende tilknytning til det danske samfund, hvor han har tidsbegrænset opholdstilladelse, tiltaltes personlige forhold samt hans manglende tilknytning til herboende personer, findes udvisning ikke at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Tiltaltes ægtefælle og børn har heller ikke nogen nærmere tilknytning til Danmark, set i forhold til tilknytningen til hjemlandet, og de vil, hvis de asylbegrundede omstændigheder tillader det kunne følge med tiltalte tilbage til hjemlandet, jf. Vestre Landsrets dom i V.L. S-0454-16.

Udvisningspåstanden tages herefter til følge, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5, og § 24, nr. 2, med et indrejseforbud i 4 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 4 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.